

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๖

(สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง)

วันพฤหัสบดีที่ ๘ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑ ถึง ครั้งที่ ๓๐ (สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง) พ.ศ. ๒๕๖๐

ครั้งที่ ๖/๒๕๕๐ (วิสามัญ) สมัยที่ ๒
วันพฤหัสบดีที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๐

๑. เรื่องแจ้งต่อที่ประชุม

หนังสือของท่านนายกรัฐมนตรี้แจ้งมาว่า ตามที่รัฐบาล
รับร่างพระราชบัญญัติโรงรับจำนำของพระยาวิเศษสิงหนาท
(นครนายก) ไปพิจารณาก่อนรับหลักการ กระทรวง-
มหาดไทยได้แจ้งมาว่า ข้อแก้ไขที่เสนอมานั้น เฉพาะแต่
ตอกเบี้ยควรจะแก้ไขใหม่ทั้งฉบับ จึงเสนอขึ้นมาใหม่

๑๑๐

๒. กระทั่งตาม

(๑) เรื่อง ราษฎรกำลังออกข่าว ของ นายสนิท เจริญรัฐ

๑๑๐

(๒) เรื่อง เบี้ยเลี้ยงนายสิบตำรวจชายแทน ของ นายบุญศิริ
เทพาคำ

๑๑๒

๓. ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับ
ที่ ๖) พุทธศักราช ๒๕๕๐ ของรัฐบาล

๑๑๓

๔. ร่าง พระราชบัญญัติ โอนเงิน ในงบ ประมาณ ประจำปี
พุทธศักราช ๒๕๕๐ ของรัฐบาล

๑๑๕

๕. ร่างพระราชบัญญัติ โรงรับจำนำ พุทธศักราช ๒๕๕๐
ของรัฐบาล

๑๑๖

๖. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎ หมาย ลัก ษณะ อาญา
พุทธศักราช ๒๕๕๐ ของ พระพิณิจรนากร (เชียงใหม่)

๑๒๑

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๖/๒๔๘๐ (วิสามัญ) สมัยที่ ๒
วันพฤหัสบดีที่ ๘ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๓๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๘๒ ท่านเป็น
องค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้ามีเรื่องที่จะ
แจ้งให้ที่ประชุมทราบเรื่องหนึ่ง คือได้
รับหนังสือจากท่านนายกรัฐมนตรี แจ้งมา
ว่า ตามที่รัฐบาลขอรับร่างพระราช-
บัญญัติ ไร่รับจำนำของ พระยาวิเศษ
สิงหนาทไปพิจารณาก่อนรับหลักการ นั้น
บันทึกกระทรวงมหาดไทยเห็นว่า ข้อแก้
ไขที่พระยาวิเศษฯ เสนอชนมานั้นเฉพาะ
แต่ดอกเบี้ย ควรจะแก้ไขพระราชบัญญัติ
ไร่รับจำนำทั้งฉบับ จึงได้เสนอพระ-
ราชบัญญัติขึ้นมาใหม่แล้ว ขอแจ้งให้
ที่ประชุมทราบ วาระต่อไปกระตู่ ขอให้
นายสนธิ เจริญรัฐตามกระทู้ก่อน

นายสนธิ เจริญรัฐ (ผู้-
แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา) :
ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ตาม รัฐมนตรี มหาด

ไทยดังต่อไปนี้ การที่รัฐบาลไม่แจกจ่าย
ข้าวสำหรับรับ ประทาน ให้แก่ราษฎรที่
กำลังอดอยากโดยรวดเร็ว และไม่แจก
ข้าวสำหรับ ทำพันธุ์ เพาะ ปลูก แก่ผู้ ที่อยู่
ในเกณฑ์อื่นจะพึงได้รับ แจกตาม ระเบียบ
จนกระทั่งล่วงเวลาเริ่มต้น ฤดูทำนาเข้ามา
แล้ว เช่นในท้องที่บางอำเภอของจังหวัด
นครราชสีมาเป็นต้น ทั้งนี้ รัฐบาลได้
รู้สึกว่าจะต้องรับผิดชอบในเรื่องนี้ อย่างไร
บ้างหรือไม่

น.ต. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น.
(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย):
รัฐบาลขอตอบว่า การแจกจ่ายข้าว
บริโภคแก่ราษฎรนั้น เมื่อการ สอบ
สวนปรากฏว่า อัดคักอดอยากอยู่ใน
เกณฑ์ที่จะช่วยเหลือแล้วก็ได้ดำเนินการ
ช่วยเหลือไป โดยด่วน ทุกคราว โดย

เฉพาะ ใน จังหวัด นครราชสีมา เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๕ ได้ร้องขอมาครั้งหนึ่ง จังหวัดก็ทำการสอบสวนแล้ว ไม่เข้าอยู่ในหลักเกณฑ์ที่ควรช่วยเหลือ จึงเป็นอันระงับไป ต่อมากระทรวงมหาดไทย ได้มีคำสั่งให้ จังหวัดต่าง ๆ สืบรวจถึงความอัศจรรย์ที่ขจัดคน ในเรื่องข้าวบริ โภค เพื่อเตรียมการที่จะช่วยเหลือ จังหวัดนครราชสีมา ได้รายงานมาว่า เวลานี้กำลังสอบสวนอยู่แล้ว ส่วนการแจกพันธุ์ข้าวแก่ราษฎรในจังหวัดนั้น จังหวัดยังไม่ได้รับรายงานขอมา

นายสนธิ เจริญรัฐ (ผู้แทนราษฎร จังหวัด นครราชสีมา) : รัฐบาลได้ทราบหรือไม่ว่าส่วนมากของราษฎรที่ทำนาเสียหายเมื่อปีกลายนี้ ได้เริ่มออกข้าวมาตั้งแต่ฤดูจำหน่ยข้าว คือตั้งแต่เดือนธันวาคม รวมทั้งจังหวัดนครราชสีมาด้วย

น.ต. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ในคำทอบยอมแสดงอยู่แล้วว่าเมื่อปีกลายมีการเสียหายมาก ในเรื่องข้าว กระทรวงมหาดไทย จึง ได้สั่งให้ จักการ

เตรียมในเรื่องสำรวจน้ำไว้ และตั้งแต่นั้นปีมาได้ดำเนินการในเรื่องนี้อยู่แล้ว และได้ดำเนินการไปในการนี้แสนกว่าแล้ว

นายสนธิ เจริญรัฐ (ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา) : ตามคำทอบนนี้แสดงให้เห็นว่า รัฐบาลยังไม่ทราบข้อความรายละเอียด เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอชักข้อไปว่า รายละเอียดที่ คณะกรรมการ กระทรวง พิจาณาการแจกข้าว ต้องการ จะทราบจาก จังหวัดต่าง ๆ นั้น รัฐบาลทราบหรือไม่ว่าจังหวัดต่าง ๆ ไม่ได้ทราบข้อความเช่นนั้นเลยแม้แต่จังหวัดที่ขอมา เมื่อไม่มีรายละเอียดให้ทราบเช่นนั้นก็เป็นเหตุให้ล่าช้า รัฐบาลไม่ทราบหรือว่าเวลานี้ราษฎรกำลังจะอดตายอยู่ทุกจังหวัดแล้ว

น.ต. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : รัฐบาลได้ทราบ เพราะได้สั่งไป

นายสนธิ เจริญรัฐ (ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา) : ข้าพเจ้าขอชักครั้งที่ ๓ ว่า ตามระเบียบราษฎรจะได้รับข้าวแจกทำพันธุ์นั้น มีสิทธิ์

จะได้รับข้าวปลูกตามกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยเสียก่อน ที่นเวลาล่วงมาจนบัดนี้ราษฎรไม่ได้รับข้าวปลูก เมื่อตั้งรัฐบาลทราบหรือไม่ว่า เหตุนี้จะทำให้การทำข้าวของราษฎรเล็กลงไปมาก

น.ต.หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น.

(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย): ผู้ที่กระทรวงไม่เข้าใจ คือผู้ที่ไปรับพันธุ์ข้าวปลูกนั้น จะต้องได้รับข้าวกินเสียก่อน เหตุผลที่จะต้องบัญญัติไว้ในระเบียบเช่นนี้ก็เพราะเหตุว่า ถ้าไม่ทำเช่นนี้ก็จะเป็นวิธีทำการที่รวลไหล และไม่เป็นการชอบธรรมที่จะไปเอาเงินของราษฎรซึ่งเสียภาษีมาให้แก่ราษฎร ซึ่งไม่ได้ช่วยอะไรจริงๆ ถือว่าจะเป็นไปได้ในทางที่ไม่สุจริต

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
กระทู้ต่อไปของนายบุญศิริ เทพาคำ

นายบุญศิริ เทพาคำ (ผู้แทนราษฎรจังหวัดแม่ฮ่องสอน) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีมหาดไทยดังต่อไปนี้ ท้องที่ชายแดนนั้นมีภูมิประเทศต่างกัน บางแห่งก็กันดาร บางที่

ก็ไม่กันดาร ฉะนั้นเบี้ยเลี้ยงของนายสิบและพลตำรวจจึงต่างกัน แต่อำเภอแม่สอด จังหวัดตากไม่กันดารไปกว่าแม่ฮ่องสอนทั้งสินค้าต่างๆ ก็มีราคาถูกลงกว่า ทั้งนี้เป็นเพราะเหตุ ให้อัตราเบี้ยเลี้ยงของนายสิบและพลตำรวจที่แม่ฮ่องสอน จึงได้น้อยกว่าและจังหวัดอื่น ๆ ก็ยังมีอีกที่ได้มาก เช่นจังหวัดเลย เป็นต้น จึงอยากทราบว่าจะนอกจากถือเอาภาวะแห่งภูมิประเทศเป็นเกณฑ์แล้ว ทางการยังถือเกณฑ์อะไรอีกบ้าง และทางการได้ดำริที่จะช่วยเหลือบรรดานายสิบพลตำรวจในจังหวัดแม่ฮ่องสอนอย่างไรบ้างในเรื่องนี้ ถ้าทางการจะได้ช่วยเหลือแล้ว จึงขอทราบต่อไปว่าจะเริ่มตั้งแต่เมื่อใด

น.ต.หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น.

(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย): รัฐบาลขอตอบว่า การกำหนดให้อัตราเบี้ยเลี้ยงสำหรับนายสิบและพลตำรวจนั้น นอกจากถือหลักเกณฑ์ในความกันดารของท้องที่แล้ว ยังได้คำนึงถึงค่าใช้จ่ายของท้องที่นั้นๆ ด้วย กล่าวคือท้องที่บางแห่งแม้จะไม่ใคร่จะกันดาร แต่อาหารการบริโภคแพง ก็ได้วางอัตรา

เบี้ยเลี้ยงให้พอสมควรแก่การใช้จ่าย ตั้ง
ขึ้นในจังหวัดแม่ฮ่องสอน เมื่อ พ.ศ.
๒๔๗๑ ปรากฏว่า ของมีราคาแพงขึ้น
ทางการก็ได้เพิ่มค่าเบี้ยเลี้ยงให้เป็นเดือน
ละ ๑๕ บาท และได้มาลดลงเหลือเดือน
ละ ๑๒ บาท เมื่อต้น พ.ศ. ๒๔๗๗
ปรากฏว่าของมีราคาถูกลง แต่อย่างไร
ก็ กระทรวงมหาดไทยได้สอดส่องที่จะ
กำหนดอัตราเบี้ยเลี้ยงให้เหมาะสมกับภูมิ
ประเทศและเหตุการณ์อยู่เสมอ

นายบุญสรี เทพาคำ (ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดแม่ฮ่องสอน) :
ข้าพเจ้าขอซักถามตั้งข้อไปนี้ จังหวัด
แม่ฮ่องสอนการใช้จ่ายก็ไม่แพ้จังหวัดตาก
เช่นเดียวกันเพราะข้าพเจ้าได้ไปเห็น มา
แล้ว เมื่อเป็นเช่นนั้นท่านจะไม่ดำริในการ
ที่จะช่วยเหลือลดค่ารถ และนายสิบแม่
ฮ่องสอนบ้างที่เดียวหรือ

น.ต.หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น.
(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย):
ได้รับเบี้ยเลี้ยงอยู่ ๑๒ บาท ซึ่งเป็น
การช่วยเหลืออยู่แล้ว เดิมได้รับ ๗ บาท
๒ สลึง

นายบุญสรี เทพาคำ (ผู้
แทนราษฎรจังหวัดแม่ฮ่องสอน) :

เท่านั้นยังไม่พอ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
กระทรวงไปของนายวงศ์ แสนศิริพันธุ์
ไม่มา กระทรวงไปของนายเจือ ศรียากัย
ไม่มา กระทรวงไปของนาย บุญสรี
เทพาคำ

นายบุญสรี เทพาคำ (ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดแม่ฮ่องสอน) : กระทรวง
ตามของข้าพเจ้านั้น วัตถุประสงค์ก็คือ
ร้องขอให้รัฐบาลลดภาษี ไม้ขีดไฟที่ทำ
ภายในประเทศ ซึ่งเป็นการแบ่งเบาภาระ
ที่ตกหนักแก่ราษฎร โดยทั่วไป บัดนี้
รัฐบาลก็ได้เสนอ กฎหมายลดให้แล้วเป็น
อย่างดี นับว่าถูกต้องกับความประสงค์ของ
ข้าพเจ้าแล้วทุกประการ ข้าพเจ้าจึงไม่
ตั้งใจที่จะถามต่อไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
วาระต่อไป ขอให้ที่ประชุมพิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง
ทบวงกรม ฉบับที่ ๖ พุทธศักราช
๒๔๘๐ พร้อมทั้งบันทึกประกอบร่าง
ของรัฐบาล

หลวงประดิษฐมนูธรรม (รัฐ-
มนตรีว่าการกระทรวงการต่าง
ประเทศ) : รัฐบาลขอเสนอร่างพระราช

บัญญัติฉบับ^{๕๕}ขึ้นมา - ด้วยมีหลักการที่จะปรับปรุงแยกหน้าที่ราชการในกระทรวงการต่างประเทศให้มีตัวสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี และสำนักงานปลัดกระทรวงและเหตุผลนั้นก็ปรากฏอยู่ในบันทึกที่รัฐบาลได้เสนอมาแล้ว ข้าพเจ้ามีเหตุที่จะแสดงต่อไป คือว่าในการที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ หากจะเป็นการลดหน้าที่ของกระทรวงการต่างประเทศไม่ ในการที่เสนอร่างพระราชบัญญัติขึ้นชื่อนามากก็เพื่อที่จะจัดให้ราชการนี้ ได้มีสมรรถภาพยิ่งขึ้น แต่กิจการได้แยกกรมการเมืองออกไปอีกส่วนหนึ่ง และสถานที่ไปอีกส่วนหนึ่งนั้น กระทรวงการต่างประเทศได้รับงบประมาณแต่บางส่วนน้อย ในการที่จะแยกการจัดกระจายกันไปแล้ว สมรรถภาพที่ราชการควรจะได้ก็ไม่เต็มที่ ถ้าหากว่าเราได้รวบรวมราชการต่างๆ ที่เป็นราชการประจำให้อยู่ในสำนักงานปลัดกระทรวงเสียแล้ว เราอาจจะระดมกำลังข้าราชการทั้งหลายมาปฏิบัติทำงานกันได้ดียิ่งขึ้น และกิจการต่างๆ ของกระทรวงการต่างประเทศนั้น คงมีอยู่ตามเดิม และยังมีมากขึ้นทุกวัน

ร.ต. สอน วงษ์โต. (ผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยนาท): เนื่องจากรัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรมมา^{๕๕}นี้เองด้วยเหตุผลตามที่รัฐบาลได้แสดงแล้ว ก็ให้กระทรวงการต่างประเทศมีสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี และสำนักปลัดกระทรวง และรวบรวมกรมการเมือง กับสถานที่มาขึ้นอยู่กับ^{๕๕}นี้เอง ทงนี้^{๕๕}ไม่มีการเปลี่ยนแปลงอะไรมิได้ และรัฐบาลได้แสดงแล้วว่าเพื่อความสมรรถภาพและเพื่อการบังคับบัญชาของกระทรวง ซึ่งมีข้าราชการน้อยให้รัดกุมยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าสภาฯ นี้ควรรับหลักการไว้พิจารณาและขอเสนอให้ลงมติ

ค. ยู่เกียง ทองลงยา ค. เทียมศรีพิสิฐ รับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมนี้ลงมติผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันรับหลักการ ส่งกรมมาธิการชุด ๓ แปรญัตติกายในกวัน

หลวงประดิษฐมนูธรรม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) :

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ (ผู้แทนราษฎรจังหวัดธนบุรี) : เรื่องนี้ ๒-๓ มาตราเท่านั้น เห็นว่าเสนอรวกยจะดีกว่า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คนเสนอรวกยเดี่ยวนั้นต้องหลายคน น่าจะขึ้นไปตามระเบียบ รัฐบาลไม่ได้เสนอรวกยเดี่ยวนั้น ไม่มีใครขัดข้องผ่านไป ผู้ที่เจ้าคือว่าที่ประชุมนั้น มติแปรญัตติภายใน ๓ วัน ต่อไปร่างพระราชบัญญัติโอนเงิน ในงบประมาณ พุทธศักราช ๒๔๘๐ ของรัฐบาล

ขุนสมุหการพิชิต (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : ก่อนที่รัฐบาลจะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อสภา ฯ รัฐบาลขอแก้ความในมาตรา ๓ เดิม ขอตัดร่างมาตรา ๓ เดิมออกและใช้ความต่อไปนี้แทน มาตรา ๓ ให้โอนงบประมาณดังกล่าวต่อไปนี้ กระทรวงการต่างประเทศ โอนงบประมาณกรมการเมือง ประเภทเงินเดือนเงิน ๖๐,๖๔๐ บาท ประเภท ค่าใช้สอย เงิน

๒๘,๗๐๐ บาท สถาน ทูตต่างๆ ประเภทเงินเดือน ๒๔๔,๖๐๓ บาท ประเภท ค่าใช้สอยเงิน ๒๖๘,๐๓๑ บาท ประเภทการจรรเงิน ๖,๐๐๐ บาท ไปเพิ่มงบประมาณสำนักงานปลัดกระทรวงประเภทเงินเดือนเป็นเงิน ๓๕๕,๒๔๓ บาทประเภทค่าใช้สอย เป็นเงิน ๒๕๖,๗๓๑ บาท ประเภทการจรรเป็นเงิน ๖,๐๐๐ บาทดังที่ได้แจกสำเนาให้กับท่านสมาชิกแล้วนั้น เหตุผลที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมา ก็เนื่องจากที่ท่านสมาชิกได้รับหลักการในร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรมฉบับที่ ๖ เมื่อปี ๒๔๗๕ ที่รวบรวมสำนักงานหลายแห่งนั้น จำเป็นที่จะต้องโอนเงินในสำนักงานในที่เหล่านั้น มาอยู่ที่แห่งเดียวกัน เพราะฉะนั้นหวังว่าสภา ฯ นี้คงจะรับหลักการ

ขุนครุการพิชิต (ผู้แทนราษฎรจังหวัดพิชิต) : พระราชบัญญัติโอนเงินในงบประมาณนี้ เพื่อให้ความสะดวกในการที่ได้ออกพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรมแล้วควรได้รับโอนเงินไปตามกัน เพื่อกิจการนั้นจะ

ได้ดำเนินไปด้วยดี ข้าพเจ้าขอเสนอให้
ลงมติ

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ผู้ใดเห็นควรลงมติรับหลักการแห่งร่าง
พระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป ขอ
ได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
พร้อมเพรียง เป็นอันว่ารับหลักการ ส่ง
กรรมวิธีการชุดที่ ๓ แปรญัตติภายใน
๗ วัน

ขุนสมาหารहितะคดี (รัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงกลารคลัง) :
๓ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
แปรญัตติภายใน ๓ วัน เมื่อไม่มีผู้ใด
ขัดข้องข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมพร้อมกันให้
แปรญัตติภายใน ๓ วัน วาระต่อไปขอให้
ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโรง
รับจำนำ พุทธศักราช ๒๔๘๑ ของรัฐบาล
น.ศ. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ร.น.
(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย):
ร่างพระราชบัญญัตินี้มีหลักการในสาระ
สำคัญอยู่ ๒ ประการ คือในประการที่

หนึ่ง ก็เพื่อปรับปรุงพระราชบัญญัติ
โรงรับจำนำให้เป็นการเหมาะสมและรัด
กุมยิ่งขึ้น หลักการอันที่ ๒ ก็คือเพื่อลด
อัตราดอกเบี้ยลงตามที่ได้กำหนดไว้ใน
มาตรา ๑๒ เหตุผลในการที่รัฐบาลได้
เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ นอกจากที่ได้
พิมพ์อยู่ในบรรทัดตั้งที่ได้เสนอข้แจงไปแล้ว
ก็มีเหตุผลที่ขอประธานข้แจงเพิ่มเติม ดังนี้
คือพระราชบัญญัติโรงรับจำนำนี้ ได้ตรา
ไว้ตั้งแต่ ร.ศ. ๑๑๕ มามีบทบัญญัติ
และวิธีการบางประการ ไม่รัดกุมและไม่
เหมาะสมแก่กาลสมัย ต่อมาครั้งหนึ่ง
แทนจังหวัดนครนายกได้เสนอร่างพระ
ราชบัญญัติโรงรับจำนำแก้ไขเพิ่มเติม
มา โดยมีความมุ่งหมายที่จะแก้ไขดอกเบี้ย
คนรับจำนำให้น้อยลง รัฐบาลได้รับรับ
ไปพิจารณาและกระทรวงมหาดไทยได้ส่ง
ร่างนี้โดยส่งให้คณะกรรมการกฤษฎีกา
ประธานของเทศบาลเป็นผู้พิจารณา
การพิจารณาได้ดำเนินการเป็นลำดับ
ในที่สุดก็เห็นว่าในการที่จะแก้ไขแต่
เฉพาะการลดอัตราดอกเบี้ยแต่ปร
การเดี่ยวนั้น หาเป็นการที่จะให้ผลสมคว
ประสงค์ไม่ พระราชบัญญัตินี้ได้ออกม
เป็นเวลาหลายสิบปีแล้ว รัฐบาลจึงได้

ร่างขึ้นใหม่ด้วยการแก้ไขปรับปรุงมาตรา
ต่าง ๆ ในพระราชบัญญัติเดิม ให้เป็น
การร้กคุมเหมาะสมยิ่งขึ้น สารสำคัญใน
ร่างที่แก้ไขใหม่นั้น ก็ว่าในเรื่องอัตรา
ค่าใบอนุญาตได้เก็บ ๑๐๐ บาท ตาม
ร่างใหม่นี้ได้เก็บ ๑๕๐ บาท ในเรื่อง
อัตราค่าดอกเบี้ยได้ลดให้ต่ำลง ทั้งนี้
เพื่อเป็นการช่วยเหลือผู้ซึ่งอัครกคชคชสน แต่
ในเรื่องอัตราค่าดอกเบี้ยนั้น จำเป็นจะต้อง
แสดงเพิ่มเติมว่า หลักการรัฐบาลได้เขียน
มาว่าเพื่อลดอัตราดอกเบี้ยลง ตามที่ ได้
กำหนดไว้ในมาตรา ๑๒ ในเรื่องนี้ความ
จริงรัฐบาลก็ได้ระลึกลู่เหมือน กัน ว่า
การเขียนเช่นนั้น อาจจะไม่เป็นที่พอใจ
ของสภา ฯ นี้ แต่ในฐานะที่รัฐบาลเป็นผู้
รับผิดชอบในเรื่องนี้ เมื่อได้พิจารณาโดย
ต้องแท้แล้ว และครั้งที่สภา ฯ ได้เคย
กล่าวไว้ในกรณีใดที่รัฐบาลต้องให้เป็น
การตายตัวแล้วก็ให้เขียนมาให้ชัดแจ้ง
เช่นกรณีเรื่องลดอัตราค่าธรรมเนียม
อำเภอเป็นต้น ขอให้พิจารณาคำตาม
ร่างที่รัฐบาลเสนอมาใหม่นี้เป็นอัตราอย่าง
สูงอยู่แล้ว ส่วนที่เขาจะไปเก็บอย่างไร
ให้ต่ำลงกว่านั้นก็ยอมทำได้ และในการ
ที่รัฐบาลได้กำหนดอัตราอย่างสูงนั้น ก็
เป็นการลดหย่อนผ่อนลงกว่าเดิมแล้วเป็น
อันมาก ในเรื่องโรงรับจำนำท่านสมาชิก

ควรจะระลึกด้วยว่า ย่อมมีทั้งในแง่คุณ
และในแง่โทษ ในการควบคุมรัฐบาลจำ
เป็นจะต้องพิจารณาทุกทาง คือในด้าน
ประชาชนและด้านโรงรับจำนำ และใน
การควบคุมโรงรับจำนำนี้ย่อมควบคุมไปถึง
การส่งเสริมการโจรกรรมด้วย เพราะ
ฉะนั้นรัฐบาลจึงเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่
สำคัญ ภายหลังที่รัฐบาลได้พิจารณาสอบ
สวนโดยต้องแท้แล้วจึงเห็นว่า เพื่อที่จะให้
ประโยชน์ของโรงรับจำนำและประชาชน
และรัฐบาลเป็นไปอย่างสมานกันแล้ว จึง
ได้ร่างให้เป็นไปตามหลักการในมาตรา
๑๒ ส่วนหลักการอื่น ๆ นอกจากนั้นก็ได้
มีการปรับปรุงวิธีการโรงรับจำนำในการ
ควบคุม ซึ่งไม่ใช่เป็นสาระที่สำคัญมาก
มากนัก นอกจาก ๒-๓ อย่างที่ได้กล่าว
มาแล้ว ฉะนั้นรัฐบาลหวังสภา ฯ นี้คง
จะได้รับไว้พิจารณาคด้วยดี

หลวงนรินทร์ประสาทเวช (ผู้
แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี): ข้าพเจ้า
เห็นว่าตามที่รัฐบาลเสนอร่างพระราช
บัญญัติโรงรับจำนำมานี้เป็นการควร
อย่างยิ่งที่สภานจะรับหลักการ แต่ข้าพเจ้ามี
ความสงสัยอยู่ว่าการที่โรงรับจำนำนี้เวลา
นี้เราก็ได้ใช้พระราชบัญญัติเทศบาลแล้ว
โรงรับจำนำนั้น นำให้เป็นของเทศบาล

ตามต่างประเทศที่เขาทำเช่นมลายู บินัง เป็นต้น ใ้โรงรับจำนำเขาเป็นของเทศบาล เพราะฉะนั้นประเทศสยามเราควรจะทำเนิ่นตามนั้น คือควรแบ่งผลประโยชน์ให้เทศบาลตามที่รัฐบาลเสนอ พระราชบัญญัติมานั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าควรรับหลักการแต่ข้าพเจ้าขอฝากความสังเกตไว้ว่า รัฐบาลควรจัดการรายได้นี้เป็นของเทศบาล จะดีกว่าที่รัฐบาลจะจัดการเอง...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอความสังเกตไม่ได้ ท่านจะรับหลักการหรือไม่

หลวงนรินทร์ประสาธเวช (ผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี) : รับหลักการ

นายโมรา ณ ถลาง (ผู้แทนราษฎรจังหวัดพังงา) : ตามหลักการและเหตุผลของรัฐบาลนั้นก็เหมาะสมอยู่แล้ว และนอกนั้นข้าพเจ้าขอเสนอต่อไปอีกว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้ร่างขึ้นเพื่อช่วยเหลือประชาชนที่ยากจน ประเทศเราก็มีคนจนอยู่เป็นอันมาก เพราะฉะนั้นกฎหมายที่ออกเพื่ออนุเคราะห์คนจนนั้นก็สมควรอยู่แล้ว อนึ่งการรับจำนำที่ทำอยู่เดี๋ยวนี้ยังมี การ ปก พร่อง อยู่

อีกเป็นอันมาก ตามที่ทุก ๆ ท่านก็จะทราบอยู่ดีแล้วว่าการเขียนใบจำนำและอื่น ๆ มักจะมีการเขียนตามใจนึก เช่นชื่อคนที่ไปจำนำมักจะเขียนชื่อปลอมบ้างอะไรบ้าง มักจะนำมาซึ่งการโจรกรรมยากแก่การปกครองอีกโสดหนึ่ง ในที่สุดข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมรับหลักการกฎหมายนี้ไว้ด้วย

พระพิณจนากร (ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่) : พระราชบัญญัตินี้ควรจะได้ออกมา นานยิ่งกว่านี้โดยเหตุผลว่าตามที่ข้าพเจ้าทราบนั้น เวลาที่โรงจำนำหมดอายุใบอนุญาตแล้ว มักจะมีการวิ่งเต้นกัน อยากจะให้อยู่ นาน ๆ ตามที่ข้าพเจ้าเข้าใจ มาตรา ๘ นั้นให้ประมูล นี่เป็นของสำคัญมาก เพราะการประมูลจะได้เงินเข้าหลวง และจะได้ดอกเบี้ยที่ต่ำและให้สิทธิเสรีภาพแก่ผู้ที่มีความสามารถดีกระโดดเข้าไปทำ ไม่ใช่เป็นดังที่แล้มา ข้าพเจ้าจึงวอนขอให้ออก และเมื่อได้ออกแล้วก็มีคามยินดีมาก

ขุนเสนาสีสัตย์ (ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด) : ร่างพระราชบัญญัตินี้ข้าพเจ้าเห็นพ้องด้วย กับ รัฐบาลว่าควรรับหลักการ เพราะด้วยเหตุว่าเป็น

การช่วยเหลือคนจน เพื่อจะได้หันเงิน
เบียดเบียนชีพของตนได้ ในเวลาขัดสน
แต่ข้าพเจ้าขังใจอยู่ในมาตรา ๑๔ ที่ห้าม
มิให้ผู้รับจำนำเอาทรัพย์สินที่จำนำ หลุดเป็น
สิทธิ เว้นแต่ผู้จำนำได้ขาดส่งดอกเบี้ยใน
ทรัพย์สินจำนำนั้นมาเป็นระยะเวลาเกินกว่า
๔ เดือน นับแต่วันที่จำนำหรือวันที่ได้
ส่งชำระดอกเบี้ยครั้งสุดท้าย ข้าพเจ้าสงสัย
ว่าเขาเป็น คน ช่วยเหลือคนยากจนแล้วก็
เป็นธรรมตาอยู่เองจะต้องลงทุนมาก การ
ตั้งโรงรับจำนำไม่ใช่ เป็น ของ กระทำ ได้
ง่าย ๆ แต่จะทำให้ทุนของเขาไปนอน
อยู่ตั้ง ๔ เดือนไม่ให้ทรัพย์สินหลุดเป็นสิทธิ
อย่างนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการที่จะหนัก
อกของเจ้าของโรงรับจำนำอยู่บ้าง เพราะ
ฉะนั้นข้าพเจ้าขอเรียนตามฝ่ายรัฐบาลบ้าง
มีความประสงค์อย่างไรขอได้โปรดชี้แจง
ด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ไม่ใช่ ท่านพูดเป็นรายละเอียดนี้ สำ
หรับพิจารณา รับหลักการ ถ้าท่าน
อยากรู้ก็ไปแปรญัตติในชั้นกรรมาธิการ

ขุนเสนาสัสดี (ผู้แทนราษฎร
จังหวัดร้อยเอ็ด) : จริงอยู่กฎหมาย
ทุกฉบับต้องมีวัตถุประสงค์อันใดอัน

หนึ่งเป็นหลักสำคัญ ที่ท่านประธาน
สั่งว่าเป็นรายย่อยนั้น ถกเหมือนกัน แต่
ที่จะให้แปรญัตตินั้นอย่าหวังเลยว่าจะแปร
ได้ อยากรจะขอพึ่งรัฐบาลชี้แจงเหตุผล
ถ้าเหตุผลดีก็จะรับหลักการ ขอรัฐบาล
ได้โปรดชี้แจง

ขุนพิเคราะห์คดี (ผู้แทนราษฎร
จังหวัดขอนแก่น) : พระราชบัญญัติ
โรงรับจำนำที่รัฐบาลเสนอมานี้ข้าพ-
เจ้าเห็นว่าควรรับหลักการอย่างยิ่งเพราะ
เหตุว่า ถ้าดอกเบี้ยซึ่งคนจนเดือด
ร้อนมาแต่ก่อน เราได้ลดลงไปอีกโข
แล้วนี่ซึ่งเป็นการดี ที่นการประมวลตาม
ผู้แทนเชียงใหม่ว่าเราก็ประมวลได้โดย
สภาพเรียบร้อย นี่เรียกว่าให้ความยุติ-
ธรรมเป็นอันดีแก่พลเมือง ที่ท่านผู้แทน
ร้อยเอ็ดขัดข้อง สงสัยมาตรา ๑๔ นั้น
ข้าพเจ้าไม่เห็นน่าสงสัยอย่างใด ถ้าหาก
ขาดการส่งดอกเบี้ยภายใน ๔ เดือน ก็น
กฎหมายเราจะฟ้องร้องกัน ภายใน ๓
เดือน ที่นเราให้ ๔ เดือน เมื่อ ๔ เดือน
แล้วไม่ส่งดอกเบี้ยก็เป็นการขาดสิทธิครั้ง
สุดท้าย และไม่เห็นมีปัญหาอะไรที่จะ
ให้รัฐบาลชี้แจง เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้า
ขอเสนอให้ลงมติ

พ.ต. หลวงศักดิ์ธรรมากร พระพิ-
ไสยสุนทรการ รับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็น
ควรลงมติรับหลักการ แห่งร่าง ได้โปรด
พระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป ขอ
ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เป็นอันว่ารับหลักการไว้พิจารณา ส่ง
กรรมมาธิการชุดที่ ๒ แปรญัตติภายใน
๗ วัน

น.ต. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์
ร.น. (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาด
ไทย) : รัฐบาลขอเสนอให้ตั้งกรรมมาธิ-
การวิสามัญ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ทางรัฐบาลขอเสนอให้ตั้งกรรมมาธิการ
วิสามัญ มีผู้ใดคัดค้านหรือไม่ เมื่อไม่
มีผู้ใดคัดค้านข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้ให้
ตั้งกรรมมาธิการวิสามัญพิจารณาเรื่องนี้
จำนวนกี่คน

น.ต. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์
ร.น. (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาด
ไทย) : ขอเสนอ ๗ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้าน ข้าพเจ้าถือว่าที่
ประชุมนี้อนุมัติ

น.ต. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์
ร.น. (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาด
ไทย) : รัฐบาลขอเสนอนายพันคำ-
รวงโท หลวงแสงนิติศาสตร์ หม่อมเจ้า
สกลวรรณากร วรวรรณ และหม่อม
ราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช

ด.ยู.เกียง ทองลงยา (ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี) : ข้าพเจ้า
ขอเสนอ หลวงนรินทร์ประสาทเวช

(มีสมาชิกรับรอง)

หลวงนรินทร์ประสาทเวช (ผู้
แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี) : ข้าพเจ้า
ขอเสนอ พ.อ. พระยาวิเศษสิงหนาท

(มีสมาชิกรับรอง)

ขุนพิเคราะห์ศักดิ์ (ผู้แทนราช-
ษฎรจังหวัดอุษาคเนย์) : ข้าพเจ้าขอเสนอ
พระยาสารคามกณากิบาล

(มีสมาชิกรับรอง)

นายแฉะ ยูนพันธ์ (ผู้แทนราช-
ษฎรจังหวัดเพชรบุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอ

นายเขียน กาญจนพันธ์

(มีสมาชิกรับรอง)

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร :

๑. นายพันตำรวจโทหลวง แสงนิติ-
ศาสตร์ ๒. หม่อมเจ้าสกลวรรณการ
วรวรรณ ๓. หม่อมราชวงศ์เสนีย์
ปราโมช ๔. หลวงนรินทร์ประสาธเวช
๕. นายพันเอก พระยาวิเศษสิงหนาท
๖. พระยาสารคามคณาภิบาล ๗. นาย
เขียน กาญจนพันธุ์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
แปรญัตติกายในกวัน

น.ต. หลวง ชำรง นาวาสวัสดิ์
ร.น. (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาด
ไทย) : ขอเสนอ ๕ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
แปรญัตติกายใน ๕ วัน ผู้ใดมีความ
เห็น ประการใด เมื่อไม่มีผู้ใดมี
ความเห็น ประการใด ข้าพเจ้าถือว่า
ที่ประชุมอนุมัติ ให้แปรญัตติกายใน
๕ วัน วาระต่อไปขอให้พิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติแก้ไขกฎหมายลักษณะ
อาญา พุทธศักราช ๒๔๘๐ ของพระพิ-
นิจธนากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่

พระพิณิจธนากร (ผู้แทนราษฎร
จังหวัดเชียงใหม่) : หลักการ

และเหตุผลตามที่ข้าพเจ้าได้เสนอร่าง
พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย
อาญานั้น ได้แจกให้ท่านสมาชิกได้รับ
ทราบตีทุกคนแล้ว แต่ว่าในนั้นได้มีข้อ
ความอยู่มาก บางทีอาจจะยังไม่เข้าใจ
แจ่มแจ้ง ความประสงค์อันแท้จริงของ
ข้าพเจ้าก็อาจจะเป็นที่การลักโคกระบือ
ซึ่งเป็นสัตว์พาหนะที่จะทำนาตามที่ข้าพ-
เจ้าได้พบปะชาวบ้านตามชนบท โดยมากก็
ได้มาร่ำร้องในเรื่องที่โคกระบือของเขา
ถูกลักไปแล้วโดยมาก ไม่ค่อยจะได้คืน
หรือจะได้คืนมาก็แสนลำบาก ต้องตาม
กันเอง เพราะฉะนั้นเรื่องที่เป็นดังนี้
เขาจึงแจ้งเหตุผลว่า ประกอบด้วยหลาย
อย่างสำคัญที่สุดคือ อาชญาบัตรฆ่าสัตว์
แพ่ง และทำให้ลักลอบฆ่าสัตว์มากขึ้น
การลักโคกระบือก็มากขึ้นนั้น อย่างหนึ่ง
แล้วมีอีกอย่างหนึ่งโทษการลักโคกระบือ
นี้น้อย เพราะฉะนั้นจึงกระทำเป็นทาง
ที่กระทำให้ข้าพเจ้าเสนอพระราชบัญญัติ
นี้ ส่วนเหตุผลนั้น ข้าพเจ้าขอเรียนว่า
ตามพระราชบัญญัติเดิม มาตรา ๒๗๖
มีว่าต้องลักโคกระบือตั้งแต่ ๓ ตัวขึ้นไป
จึงจะมีโทษ ตั้งแต่ ๓ ปีถึง ๗ ปี
บัดนี้ข้าพเจ้าขอเปลี่ยนแปลงเพียงให้เป็นว่า

ลักช้างหรือโคกระบือ คือสัตว์พาหนะนั้นให้มีโทษตั้งแต่ ๓ ปีถึง ๑๐ ปี เปลี่ยนชนิดหนึ่ง คือให้มีโทษให้มากขึ้นซึ่งจะทำให้ผู้รายนั้นเชลยหลายจะไม่กระทำการลักสัตว์พาหนะ อย่างเดียวกับคนวางเพลิง ตั้งแต่เราได้เปลี่ยนแปลงกฎหมายแล้ว ผู้ใดวางเพลิงเราจะเอาโทษหนัก การวางเพลิงก็สงบไป ใต้ผลดีมาก เพราะฉะนั้นจึงจึงวงวนสภา ฯ นี้ว่าถ้าท่าน จะ กรุณาต่อ ชาวนาผู้มีน้ำใจบริสุทธิ์ ให้ทำการ โดยชอบธรรมแล้วขอให้ป้องกันทรัพย์สินของชาวนาไว้ให้มากที่สุดที่จะทำได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าหวังว่าท่านทั้งหลาย คง จะ ไม่ขัดข้อง ในการที่จะรับหลักการและขอให้กฎหมายนี้ ได้เป็นไปตามที่ประสงค์ของคน ช่าง มาก

พ.ต. หลวงศกัตรณการ (ผู้แทนราษฎร จังหวัดบุรีรัมย์) : ข้าพเจ้าขอสนับสนุน ท่านผู้แทนเชียงใหม่ที่ได้เสนอร่าง พระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมา นับว่าเป็นความคิดที่ดีมาก ข้าพเจ้าเห็นด้วยทุกประการ เพราะเหตุว่าบุคคลผู้ใดก็ตามยอมทราบอยู่ทั่วกันแล้วว่า ชาวนาหรือกสิกรต้องอาศัยสัตว์พาหนะ ในการทำไร่ไถนา แต่สัตว์เหล่านี้มักมี

พวกโจรผู้ร้ายทำการโจรกรรมอยู่เสมอ ๆ จนเป็นเหตุให้เกิดความขัดข้อง ในการอาชีพของตน การที่มีผู้ร้ายลักสัตว์พาหนะของเขาไปนั้น ก็เท่ากับตัดอาชีพของเขาโดยตรง ถ้าผู้ใดมีอยู่เฉพาะตัวเดียว ก็ยิ่งซำร้ายไปใหญ่ จำจะต้องซื้อหามาใหม่ ถ้าเป็นผู้ที่ยากจนด้วยแล้วหมดหนทางทำมาหากิน ก็เดียว ตามที่กฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. ๑๒๗ วางโทษในการลักสัตว์พาหนะนั้นยังเป็นการเบาไปมาก จึงเป็นโอกาสให้พวกเหล่าร้ายมีใจกำเริบเสิบสาน ลักสัตว์พาหนะอยู่เสมอ ข้าพเจ้าเข้าใจว่าเพราะกฎหมายวางบทลงโทษไว้น้อยเกินไป จึงมีโจรผู้ร้ายลักสัตว์พาหนะ ทุกเดือน เกือบทุกจังหวัด ถ้าเรา ได้วาง บทลงโทษหนัก ดังที่ผู้เสนอพระราชบัญญัติ ได้เสนอ กำหนดโทษมานั้น เข้าใจว่าการลักสัตว์พาหนะจะได้เบาบางลง และเพื่อสนับสนุนชาวนาให้มีอาชีพดียิ่งขึ้นอีก ขอให้ เป็นไปดังที่ผู้เสนอนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าควรรับหลักการไว้พิจารณาต่อไป

พระพิไสยสุนทรการ (ผู้แทนราษฎร จังหวัดภูเก็ต) : ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ควรรับหลักการ ด้วยเหตุว่า

ตามความประสงค์ของผู้เสนอต้องการ ให้ลดค่าอาชญาบัตร โศกระ บือ มากกว่าอื่น การที่จะมาเพิ่ม โโทษ เช่นนี้ ไม่สมควร เพราะเหตุว่าสัตว์พาหนะมีเท่าสเท่า และมักจะไปปะปนกันเสมอ และเป็นของที่ เขาปล่อย เพราะฉะนั้นเวลาเคราะห์ร้าย เข้าไปอยู่ในคอกของใคร เขาจับเป็นของกลาง เมื่อมีของกลางก็ต้องไต่รับ โโทษมาก กฎหมายที่มีอยู่แล้วนั้นเป็นการ ดีแล้ว

ร.ท.ทองคำ คล้ายโอภาส (ผู้แทนราษฎร จังหวัดปราจีนบุรี) : ร่างพระราชบัญญัตินี้ ข้าพเจ้าเห็นควรรับหลักการเป็นอย่างยิ่ง ที่ข้าพเจ้าได้สนับสนุนและเห็นด้วยนั้น เนื่องจากเวลาการลักสัตว์พาหนะ ชุกชุม ซึ่งทำความเดือดร้อนให้แก่เจ้าของสัตว์มากมาย และนอกจากนั้นยังทำความเดือดร้อนให้แก่เจ้าพนักงานอีก เมื่อการลักสัตว์พาหนะชุกชุมและรัฐบาลก็ยังแก้ไขไม่ได้ เช่นนี้แล้ว ก็มีอยู่วิธีเดียว คือแก้ไขกฎหมายเก่า ให้มีโทษหนักขึ้นเท่านั้น เพราะฉะนั้นร่างพระราชบัญญัติที่ผู้แทน เชียงใหม่เสนอมาเห็นสมควรรับหลักการ

นายเขียน กาญจนพันธุ์ (ผู้แทนราษฎร จังหวัดสมุทรปราการ) : ตามที่มีสมาชิกผู้หนึ่งเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขกฎหมายอาญาขึ้นมา ข้าพเจ้าเห็นว่าสภาฯ นี้ควรรับหลักการไว้พิจารณา หลักการตามที่ผู้เสนอได้แถลงแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่ายังมีเหตุผลที่ควรจะกราบเรียนอีกว่า พระราชบัญญัตินี้ข้าพเจ้าจำได้ว่า ผู้แทนราษฎรพัทลุงได้เคยเสนอมาครั้งหนึ่งแล้ว และนอกจากนั้นของ หลวงนรินทร์ฯ ก็เสนอครั้งหนึ่ง หลักการทำนองเดียวกันขอประทานโทษที่ต้องออกชื่อ พฤติการณ์ที่เป็นอยู่เวลานี้โดยมาก ชาวนาได้รับความเดือดร้อน คือการโจรผู้ร้ายโจรผู้ร้ายอย่างอื่นนั้น รัฐบาลได้ปราบปรามนับว่าเบาบางลง แต่ผู้ร้ายลักกระบือนั้นรัฐบาลแก้ไขไม่ได้ ชาวนาที่ทำนาย่อมอาศัยสัตว์พาหนะเป็นกำลังประกอบ การอาชีพ การลักสัตว์พาหนะเมื่อจวนจะถึงฤดูทำนานั้นเป็นเหตุการณ์ประจำปี เพราะโจรผู้ร้ายชอบลักในเวลาจวนจะลงมือทำนา การที่ลักโค กระบือในขณะที่ ชาวนาจะลงมือทำนาคันร้ายหวังได้รับ

ค่าไถ่ถอนได้ดี และการลักหนัคนร้าย
 เลือกลักเอาเฉพาะตัวหนึ่งหรือสองตัวซึ่ง
 อยู่ในลักษณะโทษเบา แปลว่ากระบือ
 ฝูงหนึ่งเลือกลักเอาแต่เพียงตัวเดียวหรือ
 สองตัวที่เป็นหัวกระเด็นเท่านั้น ที่มีราคา
 สูงสุดในพวกนั้น และชวานารักที่จะเสีย
 เงินค่าไถ่ถอนดีกว่า ในเรื่องเช่นนี้ถ้า
 จะประมาณแล้ว ในจังหวัดหนึ่งมีหลาย
 ร้อยรายทีเดียว ถ้าในปีใดมีโรคระบาด
 สัตว์เกิดขึ้นแล้ว พวกชวานาต้องเสียค่า
 ล้างสัตว์พาหนะไปมาก ๆ โจรผู้ร้ายก็ยัง
 ตั้งใจลักโคกระบือกันอีกครั้งหนึ่ง เพราะ
 หวังว่าเจ้าของต้องไปไถ่ถอนคืนมา ชวานา
 จะหวังพึ่งเจ้าพนักงาน ในการปราบ
 ปราบจับกุมมิได้เลย และชวานาเหล่านี้
 จำเป็นที่จะต้องหวังพึ่งสัตว์พาหนะ
 ในการอาชีพของเขา ถ้าไม่ได้ไถ่ถอนก็
 หมดทางอาชีพ นอกจากเหตุผลซึ่งกล่าว
 แล้วยังมีเหตุผลต่อไปอีกว่า การลักฆ่า
 โค กระบือเวลานนี้เนื่องจากค่าอาชญา-
 บัตรแพง นี่เป็นเหตุผลหนึ่งซึ่งมีสมาชิก
 มีความเห็นสอดคล้องต้องด้วยถ้าหากว่า
 เจ้าของไม่สามารถจะไถ่ถอนมาได้ โค
 กระบือเหล่านี้ก็ถูกส่งไปฆ่าตาย เพราะ
 ฉะนั้นจึงควรที่จะเพิ่มโทษผู้ร้ายลักโคกระบือ
 ให้หนักยิ่งขึ้น ผู้ร้ายมักไม่ใช่คนอื่นคือ

พวกที่เล่นการพนัน และ เสพสุรา ประจำ
 เมื่อเล่นการพนันเสียก็ชักชวนกัน ไปลัก
 โคกระบือไปขายหรือเรียกเอาค่าไถ่เป็น
 การทำลำไฟพิเศษประจำปี เจ้าพนักงาน
 ของเราเวลานี้ ไม่มีปริมาณพอที่จะควบคุม
 หรือให้ความคุ้มครองให้ปลอดภัยใน
 เรื่องคนร้ายลักโคกระบือเหล่านี้ได้ ก็
 มีอันเดียวที่รัฐบาลจะรับหลักการแห่ง
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพิ่มโทษให้
 สูงขึ้นไปดังที่ผู้เสนอได้เสนอมาแล้ว

น.ต. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ
 ร.น. (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาด-
 ไทย) : ร่างพระราชบัญญัติที่ท่าน
 สมาชิกได้เสนอมานี้ ได้เคยมีเรื่อง
 เข้ามาสู่สภาฯ สองครั้งแล้ว คือ ผู้แทน
 จังหวัดพัทลุงได้เคยเสนอขึ้น ครั้งมีหลัก
 การคล้ายคลึงกันหรือเกือบจะเหมือนกัน
 ครั้งหลังที่สภาฯ ได้แสดงว่า การแก้ไข
 ประมวลกฎหมายนั้นรัฐบาลได้ดำเนินการ
 อยู่แล้ว คือได้มีกรรมการชำระประ
 มวลต่าง ๆ การที่จะมาแก้เป็นการปลุก
 ย่อยออกไปนั้น ย่อมจะทำให้ไม่ไต่ระดับ
 กัน และโดยเฉพาะเหตุผลซึ่งยังใช้ได้
 ครั้งนี้ก็ถือว่า ตามที่สมาชิกได้ขอแก้ไข

มานั้น ย่อมแสดง ได้ว่า เหตุผล ที่จะเพิ่ม โทษนั้น รัฐบาลพอที่จะเห็น ชอบด้วย และ นอกจากที่รัฐบาลจะเห็น ชอบด้วย แล้ว รัฐบาลยังได้เตรียมที่จะเสนอร่าง พระราชบัญญัติ ในการที่จะ ควบคุม และ เข้าใจว่าจะ ได้เสนอมา ในสมัย ประชุมนี้ และ ร่าง พระราชบัญญัตินี้ ท่าน สมาชิก ย่อมจะเห็น ได้ว่า ได้มีการแก้ โทษอันเป็น การ ทำให้เสีย กระทบ ในการ ลดหนี้ แห่ง โทษใน ประมวลกฎหมายอาญา คือว่า ใน การที่ขอตัดคำว่า "สัตว์พาหนะ" ใน มาตรา ๒๕๔ คงไว้แต่คำว่า "ปศุสัตว์" นั้นก็หมายความว่า การลักปศุสัตว์ได้มีการ ลดโทษลงไป แต่ส่วนการลักสัตว์พาหนะ นั้นเดิมต้องลัก ๓ ตัวจึงจะมีกำหนดโทษ สูง แต่เมื่อแก้แล้วก็มีโทษสูง เช่นนี้ จึงทำให้การเพิ่มโทษไม่ไต่ระดับ ยกตัว อย่างเช่นปศุสัตว์ในกฎหมายก็ได้บัญญัติ ไว้ว่า การลักปศุสัตว์ให้มีโทษสูงกว่าการ ลักสัตว์ธรรมดาในบางกรณีอยู่แล้ว และ นอกจากนั้น ประมวลอาญา ไม่ได้แยกว่า ปศุสัตว์และ สัตว์พาหนะคืออะไรต่างหาก จากกัน เป็นแต่เพียงบอกว่าปศุสัตว์ และสัตว์พาหนะนั้นก็คือ ช้าง, ม้า, โค, กระบือ, พ้อ, แพะ, แกะและสุกร แต่ไป แยกว่าอะไรเป็นปศุสัตว์และ สัตว์พาหนะ

เมื่อแยกเป็นปศุสัตว์ และสัตว์พาหนะแล้ว ก็ย่อมเป็นการยากที่จะ พิจารณาว่าอะไร เป็นปศุสัตว์และสัตว์พาหนะ แต่นักไม่ใช้ ประเด็นสำคัญอะไร ถ้าท่านสมาชิกจะ ได้ มอบร่างนี้ให้รัฐบาลรับไปพิจารณารวมกับ การที่จะแก้ไขประมวลกฎหมายต่อไป ซึ่ง ในเวลานักได้กำลังพิจารณาอยู่แล้ว และ มีหลักการอย่างเดียวกันนี้ รัฐบาลก็ยินดีที่ จะรับไปพิจารณา

พระพินิจธนากร (ผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่) : การที่รัฐบาลจะ รับไปพิจารณานั้น ข้าพเจ้ามีความยินดี มาก แต่ขอทราบว่าจะส่งมาให้พิจารณา กันในสมัยนี้ได้หรือไม่

น.ต. หลวงชำระนาวาสวัสดิ์ ร.น. (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ไม่ได้

พระพินิจธนากร (ผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่) : ถ้าเช่นนั้น ข้าพเจ้าจะได้ขอโต้ถามกับท่านรัฐมนตรี สักหน่อย การที่ท่านอ้างว่าข้าพเจ้าร่าง พระราชบัญญัตินี้ โดยมีโทษ ลักลั่นกัน ตั้งนั้นตั้งนั้น จริงอยู่ ข้าพเจ้าได้รับรอง แล้วว่าข้าพเจ้าไม่ใช่เป็นผู้อำนวยการ ในการ ร่างพระราชบัญญัติ แต่ขอให้จำไว้ว่า สภา ฯ เรามีกรรมวิธีการ เราก็กส่งไปให้

กรรมาธิ การพิจารณาและแปร ญัตติ กัน
เราก็ทำได้เรียบร้อยออกมาได้ เพราะ
ฉะนั้นขอวิงวอนท่าน โดยความจริงใจว่า
เวลานี้เรากำลังเจ็บหนักอยู่ ถ้าจะให้ท่าน
วางยานานใหญ่ขึ้น เราย่อมไม่ค่อยจะได้
จึงขอวิงวอนท่านว่า ขอให้ใช้ยานาน
หนึ่งสักเล็ก ๆ น้อย ๆ กินไปก่อน เพื่อจะ
ให้ใช้นั้นเบาลง จะได้หรือไม่ โดย
เฉพาะอย่างยิ่งยานานนี้

น.ต. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์
ร.น. (รัฐมนตรีว่าการกระทรวง-
มหาดไทย) : ความต้องการของท่าน
สมาชิกจะได้อยู่แล้ว คือรัฐบาลจะเสนอ
ร่าง พระราชบัญญัติ สักวาพาทนะ ขึ้น มา
ซึ่งจะช่วยเหลือได้มาก

พระพิณจนากร (ผู้แทนราษฎร
จังหวัดเชียงใหม่) : จะเสนอในสมัยนี้
หรือ ที่ว่าจะเสนอเข้ามาในในสมัยวิสามัญ
หรือ

น.ต. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์
ร.น. (รัฐมนตรีว่าการ กระทรวง-
มหาดไทย) : จะพยายามเสนอให้ทันใน
สมัยนี้

พระพิณจนากร (ผู้แทนราษฎร
จังหวัดเชียงใหม่) : จะทันหรือไม่ทัน

พยายามนพยายามได้ทุกอย่าง

น.ต. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์
ร.น. (รัฐมนตรีว่าการ กระทรวง-
มหาดไทย) : ระเบียบการเสนอร่าง
กฎหมายนั้น ท่านสมาชิกย่อมทราบแล้ว
ว่า ดำเนินการเป็นขั้น ๆ ร่างพระราช
บัญญัติ สักวาพาทนะ ได้ผ่านจากกระทรวง
มหาดไทย ไปยังคณะ กรรมการกฤษฎีกา
แล้ว และ กระทรวง มหาดไทยได้แสดง
ความตั้งใจไปแล้วว่า ต้องการจะเสนอให้
ทันในสมัยนี้

ขุนพิเคราะห์คดี (ผู้แทนราษฎร
จังหวัดอุษัณธ์) : การแก้กฎหมาย
มาตรา ๒๕๔ และ ๒๕๖ นี้ได้เคยมีใน
สภา ฯ มากครั้งหนึ่งคือผู้แทนพัทลุง ได้ขอ
แก้พระราชบัญญัติ สักวาพาทนะ แต่ครั้ง
อภิปราย อภิปราย ไปถึงกฎหมายอาญา
ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ใช่เหตุอันนั้นที่เป็นเหตุ
ให้เกิดการลัทธิกระบือ เหตุเพราะพวกนั้น
ไม่มีศีลธรรมอันดีนั่นเอง ที่ท่านแก้อัตรา
โทษเพิ่มขึ้นนั้นก็ผิดๆ อัตราโทษเราย่อม
แบ่งออกเป็นหลายประการ คือออกอุทโทษ
มหันตโทษ มัชฌิมโทษ ลหุโทษ ตาม
มาตรา ๒๕๔ เราบอกว่าปลุสตัวหรือสตัว
พาทนะ เราบอกกระทั่งส่วนเล็ก ซึ่งไม่

ใช้อุกอาจนัก เราจึงลงโทษตั้งแต่ ๖ เดือน
 ถึง ๓ ปี ส่วนมาตรา ๒๕๖ นั้น ทำไม
 เราจึงลงโทษมาก เพราะว่าเมื่อลักถึง ๓
 ตัวเอาไปทั้ง ๓ ตัวหรือมี ๖ ตัวเอาไปทั้ง
 ๖ ตัวเช่นนี้เราจึงลงโทษตั้งแต่ ๓ ปี ถึง
 ๗ ปี ถ้าจะไปลงโทษตั้งแต่ ๓ ปีถึง ๑๐
 ปี ข้าพเจ้าเห็นว่าแรงมาก ขอให้ดูกำหนด
 โทษเช่น มาตรา ๒๕๐, ๒๕๑, ๒๕๒ นี้
 ข้าพเจ้าไปลักในสวนในนาเขา ข้าพเจ้า
 ลักขนุนมา ๒ ลูกแล้วก็ไปนั่งกินในสวน
 นั้นเอง พอกินหมดไปลูกหนึ่งเจ้าของเขา
 มาตามพบเข้า ก็จับตัวข้าพเจ้าไป พอถึง
 ศาลข้าพเจ้าก็บอกว่าหาเจ้าของไม่เห็นก็
 เลยกลงมากินเฉย ๆ ศาลอาจจะกรุณาไม่
 เอาโทษก็ได้ ขอให้ดูว่า ดอกเตอร์กฎ-
 หมายเขาแบ่งกำหนดโทษไว้อย่างไร ท่าน
 ไปแก้ อย่างนี้เสียลักษณะกฎหมายหมด
 เพราะเหตุฉะนั้นที่รัฐบาลจะรับ ไปพิจารณา
 คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

- บุญมี ตุ้งคนาคร
- แช ยูนิพันธ์
- ทองอยู่ พุฒพัฒน์
- เขียน กาญจนพันธ์
- ขุนวรศาสน์กรุณกิจ
- เทียบ นันทแพทย์

ณาเพื่อแก้ไข ถูกตามลักษณะ อุกฤษ โทษ
 มีชดิมโทษและมหนักโทษเช่นนี้ ข้าพเจ้า
 เห็น ชอบด้วย เพราะฉะนั้นขอเสนอ ให้
 ลงมติ

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 ขอให้ลงมติแล้ว ขอเสนอให้ส่งไปให้
 รัฐบาลรับ ไปพิจารณา ก่อนรับหลักการ
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะให้ลงมติ ผู้ใด
 เห็นควร ส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ ไปให้
 รัฐบาลพิจารณา ก่อนรับหลักการ ขอให้
 ไปรยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 เป็นอันส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ ไปให้
 รัฐบาลพิจารณา ก่อนรับหลักการ

เลิกประชุมเวลา ๑ ๖.๒๗ นาฬิกา

- ประเสริฐ บัณฑิตสุนทร ผู้ตรวจรายงาน
- ประเทือง อินทร
- ทิน จุฑารพ
- สุรินทร์ สิลลากร

๑๒๘

บุญศิริ เทพาคำ
ร.ท. ทองคำ คล้ายโอภาส
ทองกระจาย รัชตะวรรณ

ตรวจแล้ว วันที่ ๗ ส.ค. ๒๔๙๐

หลวงคหกรรมบดี

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พระยามานวราชเสวี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร